

PARAĆ (1) *vb impf*

2 sg m con byś pãrał.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zajmować się czymś [co o czym]: Powinnieyszys byś lie o tym ftárał/ A łwe czały zãwždy o tym parał/ Coć iuż ma trwãć po łmierći ná wieki *RejAp Cc8v*.

Formacja współrdzenna: parać się.

ZCh